

pinta kapuĉo : kun barbo tiel longa, kiel tiu de ~o.

* **Kapuĉo.** 1 Kapvesto, alkudrita al mantelo : ~o monaton ne faras Z (ne juĝu laŭ ekstero. Vd vesto). 2 lo simila al ~o : kamen~o. (tegmento kun formo de renversita funelo, masonita super la fajrujo en la malmodernejaj kamenoj k servanta kiel enirejo al la fumtubo).

* **Kara.** 1 Anata : ~a patrino ; nia ~memora majstro ; ~ (ul)ino ; esti ~a al iu Z, por la koro de iu Z. 2 Altesatata, grandvalora : ĉiu por si mem estas la plej ~a Z ; ~a estas dono en minuto de bezono Z ; sia estas pli ~a ol najbara Z ; vi ŝtelis de mi ~an horon Z. 3 Multekosta, altpreza : ~a loĝejo ; tro ~a arango por mal~a lagmanĝo Z (Vd kandelao) ; pli ~iĝo de la vivo ; pli ~igi la varojn ; pagi ~e Z ; kosti ~e Z, mal~e Z ; tempo de ~eco Z.

* **Karabeno.** Milita pulvopafilo, pli longa ol pistolo, k kies tubo estas interne strekita.

* **Karafo.** Vitra aŭ kristala larĝbaza botelo uzata por akvo aŭ vino. Kp FLAKONO, BOKALO.

karakoli (ntr). Rajdi fantazie, kun multaj saltetoj k returnigoj.

* **Karaktero.** 1 Aro de la distingigaj, individuigaj trajtoj ; ecaro : la ~o de la vera virto estas la modesteco ; ~on ul kanlo donas la tonon Z ; miaj opinioj k verkoj havas ~on absolute privatan Z ; tiu stilo havas spiciatan ~on Z ; kelkaj ne komprenas la ~on de nia afero Z ; glumarko trafe esprimanta la ~on de la kongresurbo ; sen~a kapo, pejzaĝo, skulptaĵo. 2 Aro de la moralaj kvalitoj, kiuj distingigas animon : nobla, maldelikata, afabla ~o ; forteco de ~o Z ; la ~oj de la Shakespeare'aj herooj estas profunde studitaj.

Karakterizi (tr). 1 Montri, difini la karakteron de io : oni povas ~i la 19-an jarcenton kiel la jarcenton de la historio ; ne ekzistas eĉ unu epileto, kiu ~us la belecon de Heleno Z. 2 Konsistigi, estigi la karakteron de io : la artifikita parolo ~as la homon. Kp signi, stampi. MARKI, DISTINGI. ~a. ~anta : ~a trajto, gesto ; la litero n estas ~a por la akuzativo.

Karamboli (ntr). 1 En la bilarda ludo, tuŝi per sia globo la du aliajn. 2 (f)

Kolizii : pramo ~is kun vaporsipelo k subakvigiis. ~o. 1 Ago ~i. 2 (f) Kolizio.

Karamelo. Rostita bruniĝinta sukero.

karapaco ~~karapaco~~. Osteo, korneo aŭ kalkeo ŝelo, kiu ĉirkaŭas la korpon de multaj animaloj kiel ekz. tiun de testudoj aŭ krustacoj : la ~o de krokodilo estas nedifebla per kuglo. Vd KINASO, KRUSTO, SKVAMO, ŜELO.

* **Karaso.** Mangebla fiŝo, el fam. de karpoj (*carassius vulgaris*).

Karato. 1 Unuo de mezurpezo, uzata por perloj k diamantoj (= 205 miligramoj). 2 Parto de pura oro, pezanta unu dudekvaronon de la tuta pezo : oro je 12,15 ~oj (= kies 12 aŭ 15 partoj estas el pura oro, k 12 aŭ 9 el alia materio) ; oro je 24 ~oj (= nepre pura).

Karavano. 1 En Oriento aŭ Afriko, aro da pilgrimantoj aŭ komercistoj, kuz iliaj ŝarĝbestoj, vojaĝantaj kune pro sendanĝereco aŭ oportuneo. 2 Grupo da kunvojaĝantoj. ~ejo. Haltejo por ~oj.

* **Karbo.** 1 Malmola nigra substanco, konsistanta el preskaŭ pura karbono, devenanta nature aŭ arte de ligno, k uzata por hejti : ligno~o ; ŝton~o aŭ ter~o ; konservas eĉ ~o la strukturon de l' arbo Z (oni konservas ĉiam signojn de sia deveno) ; blanka ~o (fluakvo uzata por produkti elektron) ; nigraj ~igitaj traboj ; la macoj ~igis en la forno Z. 2 Arda, ekbruliganta ligno : ~oj ekflamis de Dia buŝo Z ; ardantaj k brulantaj ~oj Z ; sidi kvazaŭ sur flantaj ~oj B (senpacienco). Kp PINGLO. ~eto. Duonkousumita, facile ekbruligebla ligno~o ; brago. ~desegnaĵo. Desegnaĵo farita per ~krajono 1. ~krajono. 1 Peo da ligno~o uzata por desegni. 2 ~peco, cilindro aŭ prisma, uzata kiel pozitiva poluso en elektraj aparatoj. ~mln(ej)o. Loko, kie oni eliras ~on el tero.

karbolo Z = fenolo.

Karbono C. Ĥemia elemento, el kiu precipe konsistas karbo, grafito, diamanto, k kiu troviĝas en ĉiu vivanta estaĵo, vegetaĵo aŭ animalo.

karbunklo. 1 ~~Infekta~~ malsano karakterizata per danĝera pustulo : la ~o estas plej ofte transigata per piko de muŝo. 2 ~~Komunikebla~~ malsano de plantoj, ĉefe ĉe cerealoj, dum kiu iuj organoj estas